

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

на СОФИЯ ПРИНТ ООД гр. София

Глава първа

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА ЗА ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

А) Годишни финансови отчети

Дружеството съставя годишен финансов отчет за период от 01.01. до 31.12. на съответната година в хиляди лева. (чл. 23 от ЗС)

База за изготвяне на годишния финансов отчет Счетоводни стандарти за малки и средни предприятия (МСФО).

Счетоводната политика е разработена така, че финансовият отчет да представи вярно и честно имущественото и финансово състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал.

Информацията представена в годишния финансов отчет отговаря на следните изисквания:

- разбираемост;
- уместност;
- надеждност;
- независимост на отделните отчетни периоди и
- стойностна връзка между начален и краен баланс.

Съставните части на годишния финансов отчет са: счетоводен баланс; отчет за доходите; отчет за паричните потоци; отчет за изменение на собствения капитал и приложение (оповестяване).

1. Счетоводен баланс: съставя се в двустранна форма.

Балансът съдържа следните позиции подредени по степен на ликвидност и изискуемост:

- дълготрайни (не текущи) активи
- краткотрайни активи
- капитал
- дългосрочни пасиви
- краткосрочни пасиви.

2. Отчет за доходите: съставя се в двустранна форма.

Разходите се представят на база квалификация на характера им (икономическата им същност).

Приходите са – от обичайната дейност: нетни приходи от продажби и приходи от финансираня.

- финансови приходи
- извънредни приходи

3. Отчет за паричните потоци: съставя се по прекия метод. Паричните потоци се разделят на такива от основна, инвестиционна и финансова дейност.

4. Отчет за изменение на собствения капитал: отразяват се промените в основния капитал, резервите и финансовия резултат.

5. Приложение: съдържа оповестяване на счетоводната политика и пояснителни бележки по финансовия отчет.

Б) Други финансови отчети

Дружеството съставя тримесечни, шестмесечни и деветмесечни финансови отчети за нуждите на управлението.

Съдържанието на тези финансови отчети е: счетоводен баланс; отчет за дохода и други информационни справки, утвърдени от вътрешните правила.

Съгласно чл. 20 от Закона за статистиката дружеството попълва и „годишен отчет на нефинансовите предприятия“ по утвърден от НСС образец.

Глава втора

СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА И ТЕКУЩО СЧЕТОВОДНО ОТЧИТАНЕ

А) Увод

Счетоводната политика на дружеството е съвкупност от организационни, методологични, методични и технологични принципи и способности за регистриране, предаване, оценка, обработване, актуализиране, съхранение и ползване на създадената счетоводна информация за определен период.

Общите изисквания към организацията на счетоводството са в съответствие с регламентираните в чл. 4 от Закона за счетоводството принципи:

- **Текущо начисляване.** Приходите и разходите по сделки и събития се начисляват към момента на тяхното възникване и се включват във финансовия отчет за периода, за който се отнасят. Моментът на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти не влияе на тяхното начисляване.
- **Действащо предприятие.** Предприятието продължава дейността си и няма намерение или необходимостта да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност.

Други принципи:

- **Предпазливост** – своевременно оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводно третиране на стопанските операции.
- **Съпоставимост между приходи и разходи** – извършените разходи по определени сделки или дейности се отразяват във финансовия резултат за периода, през който се черпи изгода от сделката или дейността.
- **Предимство на съдържанието пред формата** – сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната си форма.
- **Запазване при възможност на счетоводната политика от предходните периоди** – постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели от текущия период и предходните отчетни периоди.

Б) Документооборот

Дружеството използва счетоводни документи за отразяване съдържанието на стопанските операции при спазване изискванията на Закона за счетоводство.

За целта е съставена Наредба за документооборота, която е неразделна част от счетоводната политика.

В) Индивидуален сметкоплан

Съгласно чл. 5 ал. 1 от Закона за счетоводството текущото счетоводно отчитане е организирано по реда на този закон и утвърден от ръководството на дружеството Индивидуален сметкоплан.

Г) Инвентаризации

Всички активи и пасиви на дружеството се инвентаризират в отчетния период.

Инвентаризациите се провеждат на база приетата и одобрена от ръководството Наредба за инвентаризациите.

Д) Бази за оценка

І. Дълготрайни (нетекущи) материални активи

1. Признаването на един актив за дълготраен съгласно СС 16 „Дълготрайни материални активи“, ако:

- е вероятно да се вляят в дружеството бъдещи икономически изгоди, свързани с актива
- стойността на актива може да бъде надеждно изчислена.

Дружеството е определило допълнителни критерии:

- очаква се да бъде използван повече от един отчетен период (12 месеца)
- стойностен праг на същественост – 700 лв.

Материални активи под този праг на същественост се отчитат като текущи разходи или материални запаси.

2. Начално оценяване

При покупка включва: покупна цена; мита и невъзстановимите данъци върху покупката, както и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние. Към преките разходи се отнасят и комисионни, професионални хонорари и предполагаеми разходи за демонтаж и възстановяване на терена.

Активи създадени в дружеството – по себестойност при размяна на активи (сходни и несходни) се оценяват по справедлива стойност на отдадения актив. Ако няма търговски характер – по балансова стойност на отдадения актив.

При дарение – по справедлива стойност в съответствие с СС 20.

3. Последващи разходи – признават се за актив само когато разходът подобрява състоянието на актива над първоначално определената стандартна ефективност.

4. При периодична подмяна на отделни части (компоненти) същите се осчетоводяват като самостоятелен актив, а заменената част се отписва.

5. При предоставяне на аванс на доставчик за придобиване на ДМА, същият се представя в баланса като „разходи за придобиване на ДМА“, а не като вземане.

6. Оценяване след първоначално признаване

След първоначалното признаване ДМА се отчитат по себестойността на актива без натрупани амортизации, както и натрупани загуби от обезценка.

7. Амортизации

Дружеството прилага „линеен метод“ на амортизиране на база полезния живот на активите и се прилага последователно през целия живот на актива.

Полезния живот на активите се преглежда периодично и ако се окаже, че оценката на полезния живот е неточна, същия, а следователно и нормата за амортизация се коригира за текущия и бъдещите периоди.

8. Обезценка на ДМА

За да се провери дали дадени активи са обезценени се прилага СС 36.

Проверка за обезценка се прави в края на отчетния период. Балансовата стойност на актива се намалява до възстановимата му стойност при отклонение по-голямо от 15 на сто. Това намаление се признава като загуба от обезценка. Амортизируемата сума на актива се коригира за бъдещи периоди, така че да може да се разпредели новата преносна стойност на актива за остатъка от полезния му живот. Ако в следващ отчетен период възстановимата стойност на актива превиши балансовата му стойност, се отразява възстановената загуба от обезценка до размера на предходната обезценка.

9. Бракуване и изваждане от употреба

Активите се отписват от счетоводния баланс при продажба, или когато актива окончателно бъде изваден от употреба. Печалбата или загубата, получени при бракуването или продажбата (изваждането от употреба) се признават като приход или разход в отчета за доходите.

II. Дълготрайни нематериални активи

1. Класифицираме един актив като нематериален, ако установим непаричен актив без физическа субстанция, предназначен за използване в производството, за наемане от други лица или за административни цели, ако:

- е контролиран от предприятието като ресурс от минали събития;
- от който се очаква поток от бъдещи икономически ползи;
- стойността на актива може надеждно да се оцени.

Дружеството определя допълнителни критерии:

- използва се повече от един отчетен период
- стойностен праг 700 лв.

2. Амортизация – дружеството е възприело метода на линейна амортизация.

3. За оценяване **обезценката** на нематериалните активи се прилагат изискванията на СС 36

4. Отписване – при окончателно изваждане от употреба: продажба; замяна; трансформиране в стока; бракуване или други случаи, когато не се очакват бъдещи ползи.

III. Дългосрочни инвестиции

Притежаваните инвестиции в капитала на други предприятия (дъщерни и асоциирани) се отчитат по себестойностен метод.

Придобиването се отчита по цена на придобиване и признава доход само дотолкова, доколкото получава дял при разпределение на печалбата на предприятието, в което е инвестирано.

IV. Материални запаси

1. Класификация

Материалните запаси се **класифицират** в следните групи:

- материали
- продукция
- стоки
- незавършено производство

2. Оценка на материалните запаси

Покупна стойност-включва покупната цена, вносните мита и невъзстановени данъци, транспортни разходи и други, които могат директно да се припишат на доставените стоки, материали и услуги.

Разходи за преработка на материалните запаси (себестойност) включва:

- **преки разходи** – разходите директно свързани с произвеждания продукт (материали и труд)
- **постоянни общи разходи**-тези непреки производствени разходи, които остават сравнително постоянни независимо от обема на производството (амортизации, поддръжка на производствени сгради) Разпределят се на база нормалния капацитет на производствените мощности. Неразпределените разходи при непълно използване на производствените мощности се отчитат като текущ разход за периода.
- **променливи общи разходи**- тези непреки производствени разходи, които варират в зависимост от обема на производството (непреки материали; непряк труд) Разпределят се по произведени продукти на база реалното използване на производствените мощности.

Метод за оценка на разхода на материалните запаси – прилага се метода на средно претеглена стойност.

Материалните запаси, намиращи се в процес на производство (незавършено производство) се оценяват в края на периода по себестойността на преките разходи.

3. Обезценка на материалните запаси

В края на отчетния период се прави преглед на стойността на материалните запаси и при наличие на условия се извършва обезценка на балансовата стойност до тяхната нетна реализуема

стойност. Намалението на балансовата стойност (обезценка) се отчита като текущ разход за периода.

Д. Търговски вземания

Приложим стандарт: **СС 32 „Финансови инструменти“**.

При първоначално възникване финансовите активи и пасиви се оценяват по цена на придобиване. Вземанията в чуждестранна валута се вписват в лева, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централния курс към датата на сделката. При разплащане по парични позиции, деноминирани в чуждестранна валута, по курсове различни от тези, по които са били заведени, разликите се признават като текущ финансов приход или разход. След първоначалното признаване финансовите активи подлежат на обезценка:

- след изтичане срока на вземането – по преценка на ръководството,
- при ликвидация или обявяване в несъстоятелност – 100 %-по преценка на ръководството,
- При изтекла давност (повече от 5 години) 100 %.

Обезценката на финансовите активи се отчита като текущ разход.

Във финансовия отчет вземанията се представят „нетно“ – първоначалната стойност минус обезценката включително и начислените провизии до 2002 год.

Е. Бази за оценка на пасивите

1. Съгласно СС 17 „Лизинг“ дружеството посочва в баланса като нетекущ пасив задължението по лизинговия договор, равно на неплатената стойност на получения актив с/без лихви. Платената лихва по лизинговия договор се признава като текущ разход.

2. Финансирания – признават се като нетекущи пасиви съгласно **СС 20 „Отчитане на правителствени дарения“**. В баланса същите се представят като „разсрочен приход“.

3. Текущи пасиви – това са задължения към контрагенти, персонал и бюджета, които трябва да бъдат погасени в рамките на един отчетен период след датата на баланса.

При отчитане на задълженията като вид финансов инструмент се прилагат изискванията на СС 32. Същите могат да бъдат отписвани съгласно националното счетоводно и данъчно законодателство.

При прилагане на **СС 19 „Доходи на персонала“** дружеството се съобразява с действащото трудово, осигурително и данъчно национално законодателство. За целта са разработени:

- Вътрешни правила за работната заплата;
- Колективен трудов договор.

Като текущ разход се признават, както текущите трудови възнаграждения, така и бъдещи плащания за натрупващи се неизползвани отпуски (включително и начисленията за СО и ЗО).

4. Провизии

Провизиите се признават като текущо правно или конструктивно задължение.

Правно задължение е това, което произтича от договори; законодателство и друго приложение на закона.

Конструктивни задължения – задължение, което произлиза от действието на предприятието, при което предприятието е доказало, че ще поеме определен ангажимент и че ще се освободи от тази отговорност.

Оценката на провизията е най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на текущите задължения към датата на баланса.

В края на всеки отчетен период оценката на провизията се преразглежда и се доначисляват или намаляват начислените провизии.

При неусвояване на провизираната сума същата се отписва като финансов приход.

Ж. Условни активи и условни пасиви

Условните активи и пасиви най-често са свързани неприключили и неясни като резултат съдебни дела. Те не се включват в баланса, но се оповестяват в приложението.

3. Признаване на приходи и разходи

1. При признаване на разходите в Отчета за доходите се спазват принципите за „текущо начисляване“ и съпоставимост на приходи и разходи.

2. При признаване на приходите се съблюдават изискванията на СС 18 „Приходи“

3. Използване на приблизителни счетоводни оценки и предложения.

При съставяне на годишния финансов отчет дружеството ползва приблизителни оценки. Корекцията на приблизителните оценки през следващия отчетен прериод не е промяна на счетоводната политика, а се отчита като текущ приход или текущ разход.

И. Отчитане и представяне на данъците върху дохода

Приложим стандарт: СС 12 „Данъци от печалбата“.

Счетоводна печалба – това е нетната печалба или загуба за периода преди намаляването (увеличаването) с разходи за данъци.

Облагаема печалба (загуба) -облагаемата печалба (загуба) за периода определена в съответствие с правилата, установени в ЗКПО.

Данъчен разход – общата сума, включена при определяне на нетната печалба или загуба за периода във връзка с текущите данъчни разходи (приходи) и отсрочените данъчни разходи (приходи).

Текущ данък е сумата на дължими (възстановими) данъци върху дохода във връзка с данъчната печалба (загуба) за периода.

Активи по отсрочени данъци са сумите на възстановимите данъци върху дохода за бъдещи периоди по отношение на намаляеми временни разлики, пренос на нереализирани данъчни загуби и пренос на неизползвани данъчни кредити.

Начисляват се по преценка на ръководството в зависимост от възможността за обратното им проявление.

Пасиви по отсрочени данъци са сумите на дължимите данъци върху дохода за бъдещи периоди във връзка с облагане на временни разлики.

Начисляват се за съответния период задължително.

Глава трета

СОБСТВЕН КАПИТАЛ

Превишението на активите над пасивите формира собствения капитал (нетни активи).

Дружеството се стреми да поддържа това нормално търговско съотношение. Собствения капитал се разделя на следните класове:

1. Основен капитал- регистрирания капитал със съдебно решение.

2. Други резерви. Резервите са собствени средства, формирани съгласно закон, устав или решение на органите на управление на дружеството. Те имат защитни функции по отношение на регистрирания капитал.

Резервите са:

- Общи резерви
- Други резерви

3. Натрупана печалба (загуба) и печалба (загуба) за текущия период

Натрупаната печалба се разпределя след решение на органа за управление за:

- дивиденди
- покриване на загуби
- увеличение на основния капитал и резерви.

Непокритата загуба се покрива от:

- натрупана печалба
- резерви

Глава четвърта

ПРОМЯНА НА СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА И ФУНДАМЕНТАЛНИ (СЪЩЕСТВЕНИ) ГРЕШКИ

Приложим стандарт: СС 8 „Нетна печалба или загуба за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика“

Фундаментални грешки са грешките, установени от дружеството през текущия отчетен период, които са от такова значение, че финансовите отчети за един или повече предходни периоди вече не могат да се считат за достоверни към датата на тяхното публикуване.

За съществена (фундаментална) грешка се приема такава, която е повече от **3 на сто** от приходите за съответния отчетен период и може надеждно да се изчисли. Изправяне на грешката е чрез корекция на натрупана печалба (загуба) в началото на периода, а сравнителната информация се преизчислява.

Промяна в счетоводната политика се допуска само ако се изисква от закон или ако промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията във финансовия отчет.

Не са промяна на счетоводната политика:

- приемане на политика за събития, които се различават по същество от предишните
- за събития, които не са ставали или са незначителни.

Глава пета

СЪБИТИЯ СЛЕД ДАТАТА НА БАЛАНСА

Коригиращите събития настъпили след датата годишния финансов отчет, до датата на неговото утвърждаване за публикуване, намира отражение във финансовия отчет като се извършват корекции на съответните статии.

Некоригиращите събития се оповестяват в приложението.

Дата на съставяне на баланса – 31.12. на отчетната година.

Дата на изготвяне на баланса – 31.03 на следващата година

Дата на утвърждаване За публикуване- датата на решение на управителния орган

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Счетоводната политика е утвърдена от Управителя на дружеството на 26.03.2010 год. При изменение и допълнение в счетоводното законодателство се извършват съответните изменения и с настоящата счетоводна политика.

Дата: 26.03.2010 г.
Гр. София

Управител:
/Георги Драмчев/

Счетоводител:
/Емилия Неделчева/